

Sygn. akt *V K 154/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2021 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Dobrasiewicz

Protokolant: sąd. Oliwia Dutkiewicz, sekr. sąd. Magdalena Górka,

przy udziale prokuratora Krzysztofa Burzyńskiego, Kaliny Ciaś-Ważny,

oraz oskarżyciela posiłkowego syndyka masy Upadłości (...) w W.

po rozpoznaniu w dniach 22 stycznia, 4 sierpnia i 20 września 2021 r.

sprawy

A. S. urodz. (...) w W., syna M. i B. z d. R.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 22 stycznia 2014 roku do dnia 31 stycznia 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z dwiema nieustalonymi osobami, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez M. P. (1) w taki sposób, że wiedząc, iż nie ma on zatrudnienia i że ze względów zdrowotnych przebywa w placówce medycznej, a tym samym że nie ma zdolności kredytowej, zabierał go z miejsca pobytu, woził do kancelarii notarialnej i do siedziby (...) w W., wręczał dokumenty związane z uzyskaniem kredytu i instruował o sposobie postępowania z nimi, nakłaniając go jednocześnie do zawarcia umowy kredytowej i obiecując za to wynagrodzenie w kwocie 3000 zł, czym doprowadził do tego, że w dniu 30 stycznia 2014 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej M. P. (1) usiłował doprowadzić (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 990 000 zł, co jest kwotą znaczną, w taki sposób, że przy zawieraniu umowy kredytowej w wymienionej kwocie, zabezpieczonego hipoteką, nr umowy (...), na zakup nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości K. woj. (...), dla której Sąd Rejonowy w Jarosławiu prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), wprowadził w błąd przedstawicieli (...) co do faktu swojego zatrudnienia w spółce (...) sp. z o.o. w W. i osiąganych tam dochodów, oraz co do zamiaru spłaty kredytu, przy czym zamierzonego celu M. P. (1) nie osiągnął z uwagi na fakt, iż w dniu 03.02.2014 roku poinformował on kredytodawcę oraz prokuraturę o okolicznościach świadczących o tym, że do zawarcia umowy kredytowej doszło przy jednoczesnym wyczerpaniu ustawowych znamion czynu zabronionego, wskutek czego (...) nie uruchomił środków, o których mowa w umowie, i nie przekazał ich kredytobiorcy ani nabywcy nieruchomości, w związku z czym do realizacji umowy nie doszło, przy czym A. S. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

orzeka

I. oskarżonego A. S. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od 22 stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku, na terenie województwa (...), w tym w W., chcąc aby inne, ustalone i nieustalone osoby dokonały oszustwa na szkodę (...) w W. poprzez wyłudzenie z niej kredytu, udzielił tym osobom pomocy, w ten sposób, że znalazł osobę tj. M. P. (1), którego poinformował o możliwości zaciągnięcia kredytu w zamian za obietnicę

jednorazowego wynagrodzenia w kwocie 3 000 zł, a następnie podając się za jego brata, działając w krótkich odstępach czasu, trzykrotnie, na podstawie imiennych przepustek, odebrał go z zamkniętego Zakładu (...) w W. z siedzibą pod adresem (...) i zawoził do restauracji (...) w K. i kancelarii notarialnej przy ul. (...) w W., gdzie przekazywał go innej, nieustalonej osobie, która, pod jego nieobecność, tłumaczyła M. P. (1) jak ma się zachować, co robić, mówić, wręczała dokumenty oraz zawoziła do siedziby (...) w W., po czym odwoziła do (...) w K., skąd oskarżony odwoził go z powrotem do wskazanego ośrodka, w wyniku czego w dniu 31 stycznia 2014 r. M. P. (1) podpisał umowę kredytu zabezpieczonego hipoteką nr (...), czym ułatwił tym osobom dokonanie zamierzanego czynu, do dokonania którego jednak nie doszło na skutek powiadomienia w dniu 3 lutego 2014 r. przez M. P. (1) kredytobiorcy i organów ścigania, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec A. S. na okres 4 /czterech/ lat próby;

III. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego A. S. pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 i 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby zobowiązuje A. S. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby oraz wykonywania pracy zarobkowej;

V. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C., kanc. adw. (...)Sp. k. ul. (...), (...)-(...) W., kwotę 1.033,20 /jeden tysiąc trzydzieści trzy zł i dwadzieścia groszy/, w tym podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 154/20	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie</p>			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. S.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Nawiązanie kontaktu pomiędzy A. S., a M. P. (1) oraz złożenie przez A. S. propozycji M. P. (1) odnośnie założenia firmy i zaciągnięcia kredytu.	zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	1686v-1688v, 1-4, 573-575, 1058-1061, 1365-1368, 1522,	
wyjaśnienia A. S.	1685v-1686, 884-886, 1042-1043, (...) -1305v,		
opinie psychologiczne dotyczące M. P. (1),	1. 1076-1079, 2. 1380- (...), 3. 1705-1731,		
2. Odebranie w dniach 22, 28 i 31 stycznia 2014 r. przez A. S., razem z inną, nieustaloną osobą, M. P. (1) z zamkniętego Zakładu (...) w W. z siedzibą pod adresem (...) oraz zawieszenie go do (...)	protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami	158-163,	

<p>w K. oraz do kancelarii notarialnej w W. przy ul. (...) na spotkanie z innym, nieustalonym mężczyzną,</p> <p>który pod nieobecność A. S., tłumaczył M. P. (1) jak ma się zachować, co robić, mówić, wręczał dokumenty oraz zawoził do siedziby (...) w W., po czym odwoził go do (...) w K., skąd A. S. odwoził go z powrotem do wskazanego ośrodka.</p>			
deklaracja członka	154,		
akt notarialny	87,		
zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	1686v-1688v, 1-4, 573-575, 1058-1061, 1365-1368, 1522,		
zaświadczenie o zarobkach	182,		
wyjaśnienia A. S.	1685v-1686, 884-886, 1042-1043, (...) -1305v,		
3. Podpisanie w dniu 31 stycznia 2014 r. przez M. P. (1) w (...) w W. umowy kredytu zabezpieczonego hipoteką nr (...).	umowa kredytu	74,	
zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	1686v-1688v, 1-4, 573-575, 1058-1061, 1365-1368, 1522,		
4. Poinformowanie w dniu 3 lutego 2014 r. przez M. P. (1) (...) (...) w W. o okolicznościach, w jakich doszło do zawarcia umowy kredytu oraz złożenie w prokuraturze	zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	1-4,	

zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, w następstwie czego doszło do podjęcia decyzji i spłaty tego kredytu przez osoby zaangażowane w przestępczy proceder wyłudzenia kredytów ze (...) (...) w W..			
polecenia przelewu	108,		
zeznania J. P.	1451-1454,		
zeznania o wysokości osiąganych dochodów	360-364,		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. S.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak było dowodów potwierdzających to, aby A. S. wiedział o rzeczywistej kwocie kredytu.	brak dowodów		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1	zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	<p>Niewątpliwie zeznania i wyjaśnienia składane przez M. P. (1) były nieco chaotyczne i niejednokrotnie mało precyzyjne, jednakże fakt nawiązania przez niego kontakty z A. S., za pośrednictwem wspólnego ich znajomego A. R., nie budził wątpliwości. Jakkolwiek w pierwszych zeznaniach, złożonych bezpośrednio po zdarzeniu, M. P. (1) nie wymienił z imienia i nazwiska A. S., to jednak mówił o takiej osobie i o tym, że to ta osoba namówiła go do wzięcia kredytu. Tę okoliczność potwierdzał również w kolejnych wyjaśnieniach i zeznaniach, przy czym później wprost już mówił o A. S., za wyjątkiem ostatnich zeznań, kiedy to z kolei twierdził, że nie pamięta zdarzenia, a odczytanych mu wcześniejszych swoich wypowiedzi, ani nie potwierdzał, ani też im nie zaprzeczał.</p>	
wyjaśnienia A. S.	<p>Oskarżony potwierdził to, że M. P. (1) poznał za pośrednictwem mężczyzny o imieniu A. i w tej części składane przez niego wyjaśnienia zasługiwały na wiarę.</p> <p>A. S. nie potwierdzał natomiast tego, aby to</p>		

	<p>on zaproponował M. P. (1) zaciągnięcie kredytu i naświetla, o czym dalej, w zupełnie inny sposób wzajemne ich kontakty.</p> <p>W tym jednak momencie, na gruncie tylko tej okoliczności, rozstrzygnięcie sprzeczności pomiędzy tymi dowodami wydaje się przedwczesne, i bez uwzględnienia innych okoliczności oraz dowodów, obarczone ryzykiem omyłki.</p>	
opinie psychologiczne dotyczące M. P. (1)	<p>We wszystkich tych opiniach, pomimo stwierdzenia, iż M. P. (1) jest osobą chorą psychicznie i choruje na psychozę schizofreniczną oraz uzależnienia od substancji psychotropowych, to jednak nie zakwestionowano możliwości zapamiętywania przez niego materiału spostrzeżeniowego i późniejszego odtwarzania go bez deformacji. Ponadto, poczynając od drugiej opinii, dostrzeżono efekt redukcji w pamięci trwałej, szczegółowych spostrzeżeń, coraz bardziej odległych w czasie i logicznym jest, iż z upływem czasu efekt ten się nasilał, a co za tym idzie postawa zaprezentowana przez M. P. (1) w toku niniejszego postępowania nie może być żadnym zaskoczeniem.</p>	

	<p>Tym bardziej, gdy zważy się na trafną uwagę zawartą w ostatniej opinii, iż "Obecnie nie ma on motywacji do wyjaśnienia sprawy i nie chce wracać pamięcią do przykrych wydarzeń z odległej już przeszłości".</p> <p>Z powyższego wynika, iż choroba M. P. (1) oraz stwierdzone u niego uzależnienie, same w sobie nie dyskwalifikowały wartości dowodowej składanych przez niego zeznań i wyjaśnień, i dowody te mogły stanowić wartościowy materiał dowodowy, z tym, iż obecnie, na skutek upływu czasu, wypierania przez niego z pamięci tych wydarzeń i braku motywacji do wyjaśnienia sprawy, wartość dowodowa tych jego ostatnich relacji stała się zdecydowanie mniejsza.</p> <p>Jednocześnie taka postawa tego świadka praktycznie storpedowała możliwość wykonania części z zaleceń wskazanych w ostatnim rozstrzygnięciu sądu apelacyjnego.</p>		
1.1.1.2	protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami	W toku tej czynności zatrzymano z (...) Wojewódzkiego Zespołu Publicznych Zakładów (...) w W. i zabezpieczono przepustki M. P. (1), z których wynika, że Zakład (...) w W. z siedzibą pod adresem (...)	

		<p>opuszczał on w dniach 22, 28 i 31 stycznia 2014 r. pod opieką A. S., któremu na przepustkę wydano również leki przeznaczone dla M. P. (1) i poinformowano go o sposobie ich podawania.</p> <p>Okoliczności te nie były kwestionowane.</p>
deklaracja członka	<p>Deklarację tę M. P. (1) podpisał w dniu 28 stycznia 2014 r. i stanowi ona jednoznaczne potwierdzenie tego, że w tym dniu stawił się w (...) w W..</p>	
akt notarialny	<p>Akt ten sporządzony został w dniu 31 stycznia 2014 r. przez notariusza A. K., przed którym stawili się J. W. (1) i M. P. (1), a jego przedmiotem była przedwstępna umowa sprzedaży wskazanych w nim nieruchomości i okoliczności te nie były kwestionowane.</p>	
zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	<p>Z przyczyn wskazanych przy omawianiu opinii psychologicznych jako najbardziej wartościowe nie mogły zostać uznane ostatnie zeznania złożone przez M. P. (1), tylko należało sięgnąć do wcześniejszych jego relacji.</p> <p>W relacjach tych konsekwentnie potwierdzał to, iż z ośrodka był odbierany przez innych mężczyzn i poczynając od drugiego</p>	

przesłuchania, wprost wskazywała na A. S.. Pozostaje to w zgodzie z omówionymi przepustkami i oskarżony tego nie kwestionował.

Ponadto M. P. (1) wskazywał na to, że A. S. podawał się za jego brata i był razem z mężczyzną o imieniu W., co oskarżony również potwierdził, z tym, iż twierdził, że na temat tej osoby nie jest w stanie nic powiedzieć.

M. P. (1) wskazał także na to, że przedmiotem tych spotkań była kwestia wzięcia przez niego kredytu i okoliczność ta potwierdzona została załączoną dokumentacją ze (...) w W..

W pierwszych zeznaniach wskazał na to, iż najpierw zawieźli go do (...) i przekazali go innej osobie /k 2/, a w piątek, czyli 31 stycznia 2014 r. zawieźli go do notariusza /k 3/ i jakkolwiek twierdził, że u notariusza ci dwaj mężczyźni byli razem z nim, to później jednak zmodyfikował to stanowisko i stwierdził, że u notariusza był z tą trzecią osobą, tą samą, z którą wcześniej spotkał się w (...).

Podczas drugiego przesłuchania jakkolwiek najpierw powiedział o wyjeździe do notariusza, to jednak zaraz po tym wspomniał o tym, że byli w BIK-u ale nie pamiętał

już, czy tego samego dnia. Pamiętał natomiast o tym, że tego samego dnia byli u notariusza i w (...), przyjechał do nich jakiś trzeci mężczyzna, który wszystko tłumaczył, zrobił zdjęcie jego dowodowi osobistemu i dał 100 zł na wkład. Mężczyznę tego widział 2 - 3 razy, zawsze spotykali się w (...) i to on woził go do (...) (...) w W., a następnie odwoził do (...), gdzie czekali na niego A. S. i W..

Podczas pierwszego przesłuchania przed sądem, w spontanicznych zeznaniach, najpierw powiedział o wyjeździe do notariusza i spisaniu działek, kolejny wyjazd był do banku i związany był z członkostwem w (...) w W., przy czym najpierw oskarżony z kolegą zawieźli go do (...) w K. i stamtąd do (...) (...) wzięła go ta trzecia osoba. Za trzecim razem spotkali się zaś tam, gdzie był notariusz i tego samego dnia podpisał kredyt. Podkreślił jednak, że za każdym razem z ośrodka odbierał go oskarżony.

Odpowiadając zaś na pytania wskazał na to, o czym była już mowa, że u notariusza był z tym trzecim mężczyzną, przy czym zawiózł go tam oskarżony z kolega.

W toku drugiego procesu, w spontanicznych

zeznaniach, na temat wyjazdów z oskarżonym praktycznie nic już nie powiedział i jednocześnie potwierdził swoje wcześniejsze relacje.

W toku zaś niniejszego procesu, na co już wskazano, nie zajął żadnego jednoznacznego stanowiska.

Z powyższego wynika, że informacje podawane przez M. P. (1) na temat tego zdarzenia, o ile za każdym razem nie były identyczne, to jednak do czasu, gdy je podawał, zasadniczo nie były sprzeczne. Pewna ich słabość wynikała natomiast z tego, że nie za każdym razem świadek ten potrafił skupić się na istotnych szczegółach, co przy jego właściwościach osobistych nie może stanowić zaskoczenia.

I teraz zestawiając te jego relacje, z obiektywnymi dowodami jakimi są np. przepustki, wniosek o kredyt, zaświadczenie o zarobkach, akt notarialny i umowa kredytu, a także z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, stwierdzić należy, iż w dniu 22 stycznia 2014 r. został on zawieszony do BIK, a także tego samego dnia trzecia osoba wykonała zdjęcie jego dowodu osobistego, albowiem w dniu 28 stycznia 2014 r. istniało już m.in. zaświadczenie o

zarobkach w identycznej kwocie jak ta, wskazana we wniosku o kredyt. Z tego zaś wynika, że pierwsza wizyta w (...) w W. miała miejsce 28 stycznia, a podpisanie umowy i wizyta u notariusza były 31 stycznia 2014 r.

Ponieważ obecnie od M. P. (2) praktycznie nie można już uzyskać żadnych konkretnych informacji, a element związany z wizytą w BIK nie został przypisany oskarżonemu w pierwszym wyroku i wyrok nie został zaskarżony na jego niekorzyść, w tym zakresie sąd nie może poczynić na jego niekorzyść dodatkowych ustaleń, a co za tym idzie dalsze rozważania odnośnie zawiezienia M. P. (1) w to miejsce przez oskarżonego są bezcelowe.

Odnośnie natomiast tego, że oskarżony i jego kolega zawieźli go do (...) i do notariusza, M. P. (1) był konsekwentny.

Owszem, w przytoczonych relacjach, na co już wskazano, można doszukać się sprzeczności odnośnie tego, czy oskarżony był u notariusza, czy tylko zawiózł tam świadka, jednakże w tym momencie zauważyć należy, iż to trzeci mężczyzna dał świadkowi pieniądze na opłacenie członkostwa w (...) w W. i to

on wszystko tłumaczył świadkowi, a co za tym idzie logicznym jest, iż to on również opłacił notariusza, tym bardziej, że koszty z tym związane były znacznie wyższe niż opłata członkowska w (...) w W..

Ponadto M. P. (1) wprost nigdy nie stwierdził, że oskarżony uczestniczył w rozmowach, jakie prowadził z nim ten trzeci mężczyzna. Co prawda w protokole z dnia 6.06.2014 r. świadek użył określenia "do nas przyjechał jakiś kolejny mężczyzna, który wszystko tłumaczył", jednakże interpretacja tego określenia w ten sposób, że to tłumaczenie odbyło się w obecności oskarżonego byłaby w istocie nadużyciem, tym bardziej, iż w toku pierwszego przesłuchania świadek wprost stwierdził, że oskarżony i towarzyszący mu mężczyzna zostawili go przy (...) i tam przekazali temu trzeciemu mężczyźnie.

Dlatego też sąd przyjął, że oskarżony i towarzysząca mu osoba jedynie zawieźli M. P. (1) do (...) i do notariusza i w żadnych rozmowach, jakie prowadził świadek z tym trzecim mężczyzną, nie uczestniczyli. Nadto oskarżony i mężczyzna o imieniu W. z (...) odwozili świadka do ośrodka i te ustalenia, w ocenie

	sądu, nie budziły żadnych wątpliwości.	
zaświadczenie o zarobkach	Dokument ten, na co już wskazano, z pewnością istniał w dniu 28 stycznia 2014 r. Brak było jednak jakichkolwiek dowodów na to, aby oskarżony znał jego treść, czy też informacje w nim zawarte, a tym bardziej na to, aby miał jakikolwiek związek z jego podrobieniem.	
wyjaśnienia A. S.	<p>Oskarżony przyznał, że zawoził M. P. (1) do W., ale wskazywał zupełnie inne miejsca i podał, że za pierwszym razem było to chyba na B., a za drugim razem na Rondo (...). Przyznał również, że za każdym razem odwoził go w to samo miejsce.</p> <p>O ile to, że oskarżony woził M. P. w różne miejsca, a na koniec odwoził go do ośrodka, było prawdziwe, tak wskazywane przez niego miejsca, gdzie miał go zostawiać, zupełnie nie były wiarygodne i składając tej treści wyjaśnienia miał na celu jedynie odsunięcie od siebie podejrzeń odnośnie faktycznego swojego związku z tą sprawą. Powód takiego stanowiska sądu wyjaśniony zostanie poniżej.</p>	
1.1.1.3	umowa kredytu	Fakt sporządzenia tej umowy w dniu 30 stycznia 2014 r. i złożenia na niej

		podpisu przez M. P. (1) następnego dnia, nie był kwestionowany.	
zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	<p>Świadek konsekwentnie potwierdzał fakt złożenia podpisu na umowie, jak również opisywał okoliczności, w jakich do tego doszło i jego relacje na ten temat nie były kwestionowane.</p> <p>M. P. (1) nigdy jednak nic nie mówił o tym, aby przekazał oskarżonemu informacje na temat kwoty kredytu, jaka widniała na umowie.</p>		
1.1.1.4	zeznania i wyjaśnienia M. P. (1)	<p>Nie było kwestionowane to, że M. P. (1) po tym, jak powiedział mamie o kredycie, na skutek jej postawy, w dniu 3 lutego 2014 r. udał się do (...) w W. i poinformował o zaistniałej sytuacji, a także, tego samego dnia, złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Nie budziło wątpliwości także i to, że M. P. (1) wiedział o tym, że tego dnia, którego podpisał umowę, pieniądze pochodzące z kredytu nie będą jeszcze dostępne i nie wynikało to tylko z tego, że doszło do tego w piątek ale także i z tego, że osoby, które odwoziły go do ośrodka, czyli oskarżony i W., przekazali mu, że pieniądze dostaną w poniedziałek i wówczas mu je przywiozą.</p>	

M. P. (1) wskazał także i na to, że już po podpisaniu umowy kredytu dzwonił do niego A., czyli A. S. i próbował go odwieźć od zgłoszenia tego na prokuraturę oraz twierdził, że sam to odkręci i kredyt przepisze na kogo innego.

Dlatego też logicznym jest, iż działania związane z odwołaniem kredytu M. P. (1) oraz osoby mu najbliższe podjęły w poniedziałek, niezwłocznie po otwarciu (...) w W., gdyż przesłuchanie w Prokuraturze rozpoczęło się o godz. 11:50 i było już po ich wizycie w (...)(...).

Logicznym było również to, że A. S. nie był zainteresowany zgłoszeniem tej sprawy do prokuratury, a co za tym idzie także i w tej części zeznania składane przez M. P. (1) były wiarygodne.

Jednak nawet przy przyjęciu za wiarygodne tych twierdzeń, nie można w sposób jednoznaczny i pewny stwierdzić, że oskarżony znał faktyczną wysokość kredytu. Owszem, można domniemywać, że tak było i wydaje się to nawet prawdopodobne, jednakże ani domniemanie ani nawet znaczne prawdopodobieństwo nie mogą zastąpić konkretnych i

		jednoznacznych dowodów.	
polecenia przelewu	<p>Jakkolwiek M. P. (1) nic o tym nie mówił, nie budziło żadnych wątpliwości także i to, że w dniu 31 stycznia 2014 r. podpisał również polecenie przelewu kwoty 990.000 zł na rachunek J. W. (2). To zaś, że nie powiedział o tej czynności, z uwagi na jego dolegliwości, a także ilość podpisywanych dokumentów, wynikało najwyraźniej z tego, iż nie zwrócił na to uwagi, a osoba, która dała mu to do podpisania, nie tłumaczyła o co chodzi, co zresztą w ówczesnej działalności (...) w W. można powiedzieć, że było wręcz standardem.</p> <p>Rachunek J. W. (2), na który przelano tę kwotę prowadzony był również przez (...) w W. i po tym, jak M. P. (1) poinformował (...) w W. o zaistniałej sytuacji, w dniu 4.02.2014 r. z rachunku tego na rachunek M. P. (1) przelana została kwota 991.466,66 zł.</p> <p>Brak było jednak jakichkolwiek dowodów na to, aby A. S. miał jakąkolwiek wiedzę na temat tych przelewów. Co więcej, realia funkcjonowania (...) (...) w W. wskazywały na to, że tego rodzaju decyzje podejmował zupełnie kto inny, ktoś, kto z osobami o pozycji jaką w tym</p>		

	<p>procederze zajmował A. S., nawet nie rozmawiał.</p>	
<p>zeznania J. P.</p>	<p>Potwierdziła ona to, że przedmiotowy kredyt został spłacony, jednak twierdziła, że nie wie, kto to zrobił.</p> <p>O ile pierwsza kwestia nie budziła wątpliwości, tak jej twierdzenia odnośnie tego, że nie wiedziała, kto to zrobił, zupełnie nie były wiarygodne i realia nie tyle niniejszej sprawy, co ówczesnego funkcjonowania (...) (...) w W. znane sądowi z urzędu, bardzo zawężyły krąg osób, które mogły podjąć decyzję o ponownym przelaniu pieniędzy na rachunek M. P. (1) i finalnej spłacie tego kredytu i o ile J. W. (1) z pewnością nie należał do tych osób, tak świadek ta była jedną z głównych osób, które mogły to zrobić i miały w tym interes. Co więcej, o czym sądowi również wiadomo z urzędu, osoba ta prowadziła zestawienia udzielanych kredytów, w których była m.in. informacja na temat osoby odpowiedzialnej za dany kredyt, jednak takich informacji na temat tego kredytu nie ustalono, co mogło wynikać z tego, iż jego kwestia bardzo szybko została zamknięta i w zestawieniach prowadzonych przez J. P. faktycznie mógł nawet on się nie znaleźć.</p>	

	<p>Nie mniej jednak oskarżony nie miał z tym nic wspólnego, brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby w dacie czynu znane były mu te informacje, którymi sąd aktualnie dysponuje z urzędu, a na temat postępowania J. P. w toku niniejszego postępowania i tak sąd nie może wypowiedzieć się w żaden wiążący sposób.</p>	
<p>zeznania o wysokości osiągniętych dochodów</p>	<p>Z dokumentów tych wynika, że rzeczywisty dochód M. P. (1) w 2012 r. wynosił 9.488,37 zł, a w 2013 r. 2.285,07 zł i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>1.2.1</p>		<p>W ocenie sądu brak było jednoznacznych dowodów wskazujących na to, aby A. S. znał faktyczną kwotę kredytu. W tym zakresie, na gruncie zeznań złożonych przez M. P. (1) pojawiły się jedynie pewne domysły i podejrzenia, które z powodów już wskazanych,</p>

		<p>nie mogły przerodzić się w kategorię i to w dodatku obciążające oskarżonego, dowody. Tym bardziej, iż w toku postępowania nie udało się ustalić osoby o imieniu W., jak i tej osoby, której przekazywali oni M. P. (1).</p>	
1.1.1	wyjaśnienia A. S.	<p>Wyjaśnienia A. S. odnośnie tego, iż M. P. (1) przekazywał mu jakiegokolwiek pieniądze za to, że woził go w różne miejsca, zupełnie nie były wiarygodne. Takie stanowisko sądu wynika z tego, iż M. P. (1) w tamtym czasie osiągał bardzo małe dochody i za tego rodzaju, w sumie drobne przysługi, z pewnością nie przekazał mu kwoty 500 zł i 3.000 zł. Tym bardziej, że za te swoje działania nie otrzymał żadnych pieniędzy i po tym, co zrobił, było to jak najbardziej wiarygodne.</p> <p>Składając natomiast tej treści wyjaśnienia oskarżony zmierzał jedynie do tego, aby wytłumaczyć swoje wizyty u M. P. (1) i odbieranie go z ośrodka, w taki sposób, aby nie łączyło go to z przedmiotowym przestępstwem.</p> <p>Uwzględniając jednak całokształt powyżej opisanych okoliczności sprawy, było to zupełnie niewiarygodne.</p> <p>Tak samo niewiarygodne były twierdzenia</p>	

		<p>oskarżonego, jakoby pożyczył samochód od osoby, której znał tylko imię i wiedział, że pochodzi z Ż.. Taka postawa oskarżonego odnośnie tej osoby również posiadała logiczne uzasadnienie i najwyraźniej nie chciał on ujawnić osoby, która z nim współdziałała.</p> <p>Ta uwaga, w realiach niniejszej sprawy, miała zresztą szerszy zakres i odnosiła się również do innych osób zamieszanych nie tyle w ten kredyt, co w cały przestępczy proceder związany z udzielaniem kredytów przez tę instytucję, jak chociażby wspomnianej już J. P., jak i samego funkcjonowania tej instytucji - niesprawny system monitoringu / k 594/ - co również przyczyniło się do niemożności ustalenia osoby, której oskarżony przekazywał M. P. (1), a w konsekwencji pełnego wyjaśnienia w tym przestępstwie rzeczywistej roli oskarżonego.</p>	
	<p>Pozostałe dowody, bez konieczności szczegółowego ich wymieniania, w tym nawet zeznania J. W. (1), notariusza A. K., czy też prezesa (...) w W. M. G. (2), jak i przesłuchanych w toku niniejszego procesu M. K. i T. R. nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>		

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		<p>A. S.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Ponieważ w zakresie kwalifikacji prawnej, tak jak i w zakresie ustaleń faktycznych, sąd był związany zakazem reformationis in peius wynikającym z art. 443 k.p.k. rozważania na temat współsprawstwa, jak i sprawstwa kierowniczego były bezprzedmiotowe.</p> <p>Dlatego też wszelkie działania podjęte przez oskarżonego, niewątpliwie współdziałającego z innymi osobami, w tym z mężczyzną o imieniu W. i z mężczyzną, który odbierał od nich M. P. (1), mimo tego, iż podejmowane były w czasie popełnienia przestępstwa i praktycznie przeplatały się z działaniami innych osób współdziałających w sposób zorganizowany w popełnieniu tego przestępstwa - jak chociażby J. W. (3), osoby, która zawoziła M. P. (1)</p>			

do (...) (...) w W., oraz z prawdopodobieństwem graniczącym niemalże z pewnością, notariusza i J. P. - mogły zostać zakwalifikowane jedynie jako pomocnictwo.

Nie mniej jednak podkreślić należy, iż w tak ograniczonym materiale dowodowym, w sytuacji, gdy szeregu osób zaangażowanych w to przestępstwo nie ustalono, inne, jak np. wspomniany już J. W. (3), posiadały ograniczoną wiedzę, a pozostałe jak np. J. P., najwyraźniej nie chciały podzielić się całością posiadanych przez siebie informacji, taka ocena postępowania A. S. wydaje się jak najbardziej trafna.

W tej sytuacji działania oskarżonego polegające na znalezieniu odpowiedniej osoby, takiej która zgodziła się na zaciągnięcie kredytu i jednocześnie przeszła pozytywną weryfikację w BIK, a następnie na dowożeniu tej osoby w ustalone miejsca i odwożeniu jej do ośrodka, należało ocenić jako pomocnictwo. Jednocześnie oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że osoby, którym w ten sposób pomaga, zmierzają do dokonania oszustwa na szkodę (...) w W., gdyż wiedział o tym, w jakiej sytuacji życiowej, zdrowotnej i finansowej

znajduje się M. P. (1), a także ze zwykłego doświadczenia życiowego wiedział o tym, że to, w czym uczestniczy, nie ma nic wspólnego z legalnym uzyskaniem kredytu i to niezależnie od jego wysokości.

Ponadto przestępstwo oszustwa jest przestępstwem skutkowym, do dokonania, którego konieczne jest niekorzystne rozporządzenie mieniem, czyli niezbędne jest zmniejszenie stanu majątkowego podmiotu, który dokonał rozporządzenia, a gdy do tego nie dojdzie, pozostaje ono na etapie usiłowania.

W niniejszej sprawie, pomimo tego, iż (...) formalnie rozporządził mieniem i doszło do przelania pieniędzy na inny rachunek, to jednak pieniądze te w dalszym ciągu pozostawały na rachunku tej instytucji, a z uwagi na działania podjęte przez M. P. (1) i dążenie przez osoby zaangażowane w ten proceder do zatuszowania sprawy, doszło do sytuacji, że pieniądze stanowiące przedmiot przestępstwa wróciły na rachunek M. P. (1), co w konsekwencji doprowadziło do zamknięcia tego kredytu, jak i tego, że zamierzany przez sprawców skutek w postaci osiągnięcia

korzyści majątkowej, nie został zrealizowany.

I jakkolwiek faktycznie doszło do rozporządzenia mieniem, to jednak z uwagi na zakaz reformationis in peius sąd nie mógł dokonać zmiany opisu czynu jak i jego kwalifikacji prawnej poprzez ustalenie, iż doszło do jego dokonania.

Brak było natomiast jednoznacznych dowodów na to, aby oskarżony wiedział o tym, iż udzielana przez niego pomoc osobom działającym w celu oszukania (...)(...) w W. dotyczyła mienia o kwalifikowanej wartości.

Ponadto A. S. czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy szczególnej podstawowej, albowiem wcześniej był już wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa podobne, m.in. prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 09 czerwca 2003 r. w sprawie sygn. akt II K 400/00, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy dnia 21 października 2005 r. w sprawie sygn. akt V K 1106/05, za przestępstwo z

art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

które to wyroki objęte i połączone zostały wyrokiem łącznym z dnia 23 stycznia 2008 r. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, sygn. akt III K 441/07, którym wymierzono oskarżonemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującą wskazane kary, którą to karę łączną oskarżony ostatnio odbywał w okresie od 05 lutego 2011 r. do 28 czerwca 2012 r.

Nadto, na uwadze należało mieć to, iż w dacie popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu obowiązywały, z jego punktu widzenia, względniejsze przepisy, niż przepisy w dacie orzekania.

Dlatego też czyn przypisany A. S. należało zakwalifikować z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S.			<p>Wymierzając oskarżonemu karę sąd miał na względzie ustawowe zagrożenie karą za czyn, który mu przypisano oraz stopień społecznej szkodliwości tego czynu a także okoliczności przemawiające na jego niekorzyść i na korzyść.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego zdecydowanie przemawiał dotychczasowy sposób jego życia, a zwłaszcza wielokrotna karalność, w tym za przestępstwa podobne i fakt popełnienia tego czynu w warunkach recydywy szczególnej podstawowej. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała także jego postawa w toku prowadzonego postępowania, którą okazał solidarność z innymi osobami zaangażowanymi w to przestępstwo, przez co okazało się niemożliwe ujawnienie wszystkich osób w nie zaangażowanych.</p> <p>Nie mniej jednak pomimo tak poważnych okoliczności obciążających oskarżonego nie sposób pominąć formę zjawiskową, w jakiej dopuścił się przestępstwa oraz fakt, iż przestępstwo</p>

		<p>do popełnienia, którego udzielił pomocy, faktycznie pozostało na etapie usiłowania.</p> <p>Ponadto zmiana kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w odniesieniu do tej, jaką pierwotnie mu przypisano i wymierzenie kary na podstawie łagodniejszego przepisu również winna znaleźć odzwierciedlenie w wymierzonej karze.</p> <p>Mając na względzie całokształt powyższych okoliczności, karą adekwatną za przypisany A. S. czyn oraz uwzględniając względy represyjne, prewencyjne, jak i wychowawcze, była kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
A. S.		<p>Ponieważ w wyniku niniejszego przestępstwa instytucja pokrzywdzona nie poniosła szkody, rola oskarżonego w tym przestępstwie była marginalna, a osoby nieporównywalnie bardziej w nie zaangażowane, które liczyły na osiągnięcie z tego przestępstwa znacznie wyższych korzyści, na skutek poczynionych mactw związanych ze splatą tego kredytu i próbami przerwania odpowiedzialności na chorego psychicznie słupa, jakim był M. P. (1), najwyraźniej nie poniosły</p>

			<p>żadnej odpowiedzialności związanej z tym czynem, wręcz niesprawiedliwym w sposób oczywisty byłoby takie ukształtowanie kary wobec oskarżonego, które, mimo jednoznacznie obciążających go okoliczności podmiotowych, czyniłoby z niego wręcz przysłowiowego "kozła ofiarnego".</p> <p>W tych okolicznościach, w ocenie sądu, ze społecznego punktu widzenia o wiele korzystniejsze będzie wpłynięcie na oskarżonego aby zmienił on swoją postawę wobec norm prawnych i swoiste danie mu szansy, niż wzięcie na nim odwetu, za to, co zrobił.</p> <p>Dlatego też sąd uznał, że wystarczające do zapobieżenia powrotowi do przestępstwa przez oskarżonego będzie warunkowe zawieszenie w stosunku do niego orzeczonej kary pozbawienia wolności na stosunkowo długi, wynoszący 4 lata, okres próby.</p>
A. S.		III. i IV.	<p>Mając na uwadze przytoczone już właściwości osobiste oskarżonego, sąd uznał za celowe i wręcz niezbędne oddanie go w okresie próby pod dozór kuratora, a także nałożył na niego obowiązek informowania kuratora o przebiegu</p>

		<p>próby oraz wykonywania pracy zarobkowej, gdyż to z jednej strony przyczyni się do ukształtowania pozytywnej postawy oskarżonego i umożliwi mu powrót do normalnego funkcjonowania w społeczeństwie, a z drugiej strony przeciwdziałało będzie interpretowaniu niniejszego orzeczenia w kategoriach zupełnej bezkarności za to, czego on się dopuścił i swoistego przyzwolenia na tego rodzaju działania.</p> <p>W przypadku natomiast zignorowania przez oskarżonego nałożonych na niego obowiązków lub też popełnienia w okresie próby przestępstwa, winien on zdawać sobie sprawę z tego, iż może dojść do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, która za tego rodzaju czyn wcale nie będzie łagodna.</p>
5.	<i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU	
6.	<i>inne zagadnienia</i>	
7.	<i>KOszty procesu</i>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	Uwzględniając treść art. 443 k.p.k. o kosztach	

	postępowania sąd orzekł zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k.	
VI.	O wynagrodzeniu dla adw. M. C. obrońcy z urzędu oskarżonego A. S., orzeczono zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.	
7. Podpis		